

stres Side er den parlamentariske Fordring ganske opgiven, at den have vi lagt til Side". Det samme ærede Medlem, det ærede Medlem fra Svangeland, udtalte i samme Foredrag: "Forstjellen mellem det ærede Medlems Politik — det var til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, han sigtede — og Venstres Politik, synes mig at være den, som det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i Gaar antydede ved at sige, at fra vor Side er Fordringen om Ministeriets Afgang opgiven." Ja, naar man staar saaledes, at man har opgivet Fordringen om Ministeriets Afgang, at man har opgivet Parlamentarismen, saa staar man ikke i nogen Kamp mod dette Ministerium mere. Det er ganske vist, det er Forstjellen: Jeg for mit Vedkommende, og jeg tør sige mine nærmeste Meningsfæller med mene, at en Opposition bør, naar den overhovedet vil være Opposition, søge at samle et Flertal for de Meninger, den Politik og de reelle Forslag, som den har, og naar det lykkes den at blive Flertal, skal den søge at bevirke Afgangen af det Ministerium, som sidder ved Roret, og som nu er blevet i Mindretal. Den skal det, fordi det er en Oppositions Pligt selv at overtage Styret, naar saadant bliver den tilbudt af den højeste Statsmagt; det er dens Pligt at gennemføre de Ideer og de Forslag, som have gjort, at den er bleven Flertal, og som den har kæmpet for. Dette tror jeg er en loyal og korrekt Fremgangsmaade og noget ganske Andet end en saadan, som af det ærede Medlem fra Veire med sine hyperboliske Udtryk betegnes som at skaffe dette Ministerium ud af Verden, ud af Jorden eller hvad det er, han har sagt, bringe det til at forsvinde. — Det er et Ønske, som næres af mig i fuldeste Maal, og for hvis Opfyldelse jeg ønsker at virke saa meget, som jeg kan: Enighed i Venstre. Men hvad er der i Veien for at opnaae Enighed i Venstre, hvad er Hindringen derfor? Som saadan betragter jeg først og fremmest det ærede Medlem fra Veire. Naar det ærede Medlem rejser ud i Landet, holder han mest af at indbyde Venner til lukkede Møder for at forhandle med dem alene, og han holder ikke af Modsigelse, han holder ikke af, at der kan komme Andre til Stede, som kunne belyse Sagen paa en Maade, som er ham ukendt. Og naar vi ere forsamlede her i Thinget, i disse Lokaler, og vi Andre træde ind og ere sammen med dem, vi endnu bestandig kalde vore Meningsfæller, der, hvor vi ere berettigede til at være, saa siger det ærede Medlem til dem, der staa ham nærmest: Kom lad os gaa, vi ville ikke være sammen med dem! Og

efterat vi ere komne ind i Thinget, forsterkede, saa at Forretningsordenen giver os visse Rettigheder, som man tidligere brutalt negtede at give os, da Forretningsordenen ikke udtrykkelig hjemlede os dem, har jeg ikke set, eller er der ikke mig bekendt, sket en eneste Henvendelse fra det ærede Medlems Side til os om, at vi skulde arbejde sammen, om at træffe en Overenskomst med os, om i det Hele taget at medvirke med os i nogen Retning. Det er det ærede Medlem, som er til Hinder for Enigheden i Venstre, det er min Opfattelse. Men jeg kan forstaa, eller jeg tror at kunne forstaa, hvorfor det ærede Medlem bærer sig saaledes ad. Jeg erindrer, at der er blevet mig sagt, at nu ved Valgene for næstlig, under de Valgforberedelser, som gif forud, under Møderne og deslige, blev en Høiremand, som stillede sig som Kandidat, spurgt: Men hvorfor holder De altid lukkede Møder med Deres Vælgere? Hvorfor sammentalber De ikke et almindeligt Møde af Vælgere, saa at Deres Modkandidat kan komme til Stede og tage Debatten op med Dem, og De kan overbevise Vælgernes om, at Deres Standpunkt er rigtigt? Dertil svarede denne Mand, efter hvad der er mig sagt: Nei, det gjør jeg ikke, for jeg har ikke noget Haab om ved et saadant almindeligt Møde, hvor Alle komme til Stede, min Modkandidat og saa, at vinde en eneste Mand for mig, men jeg antager, at jeg har stor Risiko for at tabe til ham. Jeg tror, at maaste noget Signende gjælder for det ærede Medlem, men jeg betoner, at fremfor Alt ønsker jeg Enighed i Venstre og vil arbejde derfor, hvor jeg kan, men jeg beklager, at det ærede Medlem synes at forhindre det, saa meget som det staar i hans Magt.

Frier: Jeg vil blot sige et Par Ord lige overfor de udestende Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der sidder bag ved mig (Korsgaard), har stillet til mig. Han har bebrejdet mig, at jeg skulde være kommen i Modsigelse til det Grundlag, paa hvilket jeg er valgt, ved min Erklæring om at ville stemme for den foreliggende Sags Overgang til anden Behandling og for Medsættelse af et Udvalg derom. Jeg maa paa det Bestemteste modsige det ærede Medlems Ret til i nogen Maade her at kunne have nogen som helst Mening om, hvorvidt jeg er i Modsigelse med mit Valg eller ikke. Jeg handler saaledes, som jeg mener, at jeg kan, overensstemmende med, hvad jeg har lovet og hvad den foreliggende Opgave paaviser, at jeg skal gjøre. Men fordi jeg ikke følger den Vej, det ærede Medlem anviser, fordi den